

det jo kun en handlingsplan for unge, der begår vold.

Det, vi tænker på – lad mig tage et helt konkret eksempel: En 14-årig knægt nede fra Næstved, der for første gang i sit liv stjæler en Ford Mondeo – han er kvalitetsbevidst – den stjæler han og kører fræs med et par timer. Han skal ud over alt det sociale, vi iværksætter, efter vores mening de næste 6 weekender stille lørdag morgen kl. 7 på den lokale brandstation; så vasker han alle Falcks biler, og næste dag kan han slå græsset ude på det lokale stadion. 6 eller 8 weekender, hvor han mister sin frihed, vil sammen med det øvrige være et godt signal og 10 gange bedre end at sætte ham ind på en lukket institution. Hvad skulle han dog derind efter?

Lad os nu være realistiske og se: Hvad er det for nogle børn, der begår det her, og hvad er det, de har respekt for?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes lige, jeg er nødt til at gå herop og udrydde den misforståelse, hvis det var en misforståelse eller det bare var sådan en retorisk provokation: Det er klart, at man kommer ikke på en lukket institution, fordi man stjæler en bil hverken én, to eller flere gange.

Altså dér, hvor man kan tale om, at der ligger et initiativ i regeringens pakke, er, når det drejer sig om den sociale aftale. Man siger, at første gang man stjæler en bil, skal man altså ikke bare se igennem fingre med det. Så skal man tage kontakt til forældrene, man skal se: Hvad er der i det store barns, den unges dagligdag, man kan gribe fat i og dér forpligte den unge, barnet, til en eller anden form for indsats?

Jeg tror ikke, at det i nogen kommune har ligget, at man skal ud og lave det dér weekendarbejde, som hr. Helge Adam Møller taler om, men i hvert fald en eller anden forpligtende indsats, der gør, at barnet oplever, at der er altså en konsekvens af, at man har stjålet en bil; men ikke en lukket institution.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi går så til anden omgang. Jeg beder de ordførere, der ønsker ordet, om at markere.

Dorte Bennedsen (S):

Ja, det skal blive kort. Jeg skal blot kommentere den dagsorden, som er foreslået.

Vi lærte jo af fru Birthe Rønn Hornbech, at enhver kan læse dagsordenen, som man vil. Det kalder jeg dog en afstandtagen fra egen dagsor-

den. Men vi har så valgt at læse den på vor manér, og der er jo en række pinde, som er taget fra regeringens udspil, og dem er vi selvsagt enige i, men vi har nogle indvendinger imod dagsordenen.

For det første er der pinden om, at tiltalefrafald skal bruges langt mindre end i dag. Det betyder jo altså sagt med rene ord, at så skal de unge i fængsel. Det er vi ikke enige i. Man skal i stedet bruge tiltalefrafald på en måde, som det jo i høj grad er blevet almindeligt at bruge det, nemlig til at fastsætte vilkår over for de unge, altså den konsekvente reaktion, som så mange har talt om i dag. Så vi er ikke enige i pinden om tiltalefrafald.

Endelig er der så den sidste pind om særlige sanktioner for unge kriminelle både over og under 15 år, som vi læser som et forsøg på at få sænket den kriminelle lavalder, og det er vi modstandere af.

Må jeg også generelt om dagsordenen sige, at vi synes, at den forebyggende side af dette her, som er den meget vigtige side, er alt, alt for lidt omtalt i dagsordenen.

Endelig kommer vores sidste indvending, og den er: Hvad i alverden skal vi bruge en dagsorden til om det her emne just i dag? Dagsordnerens hensigt er jo at pålægge regeringen at foretage sig et eller andet, og her i løbet af nogle minutter fortsætter vi behandlingen af netop de forslag, man vil pålægge regeringen at komme med. Noget mere overflødigt end det stykke papir, der ligger her, har jeg sjældent set i mine år i Folketinget.

Alt dette her ender altså op i, at Socialdemokratiet agter at stemme imod denne dagsorden.

Tom Behnke (FP):

Det er jo egentlig en lidt imponerende konklusion, fru Dorte Bennedsen kommer med. Dels er der en række ting i dagsordenen, som regeringen ikke kan tilslutte sig; på den anden side er alt det, der står i dagsordensforslaget, noget, vi skal behandle senere på dagsordenen i dag. Det hænger jo selvfølgelig ikke sammen.

Nej, det, der var sagen, var, at denne dagsorden blev udarbejdet, efter at vi helt tilbage til sidste sommer fik lyst til at rejse en forespørgselsdebat om børn og unge, fordi vi kunne se en tendens til, at det var ved at skride på det felt. Den forespørgselsdebat var ikke nem at indlevere på et tidspunkt, hvor hele Folketinget diskuterede rockere og rockerkrig. Da ville det har været lidt malplaceret, om man skulle til at